Morten Messerschmidts tale på Folkemødet på Bornholm

Taler
Morten Messerschmidt
Formand for Dansk Folkeparti

Dato
17. juni 2023

Sted
Hovedscenen, Allinge, Bornholm

TALE OM TRANS-HYSTERI OG BØRN

Jeg ved godt, at det her ikke er et tema, som man nødvendigvis får venner af at tale om.

Men jeg vil godt bede jer om at kigge op på skærmen og bare et kort øjeblik møde Chloe Cole fra Californien.

Da hun var 11-12 år var hun utilpas i sin krop. Nok ikke helt ulig det, vi lige har hørt fra Peter.

Måske var hun bare, hvad man kalder en "drengepige"? Men over internettet kom hun i kontakt med grupper, som satte den idé i hovedet på hende, at hun i virkeligheden var en dreng.

På kønsskifteklinikken der fik Chloe at vide, at hun var modig. Og hende bekymrede forældre, ja, de blev fortalt, at børn med kønsdysfori, de ofte forsøgte at begå selvmord.

Så da Chloe var 13 år, så standsede de hendes pubertet med samme slags hormoner, som man bruger til kemisk kastraktion. Derefter fik hun krydshormoner, testosteron, som forandrede hendes krop for altid.

Da hun var 15 år. 15 år. Fik hun amputeret sine bryster. Nu er hun 18 år. Og fortryder bitterligt.

Hun kan aldrig amme sine børn, og Chloe og hendes forældre har nu anlagt sag imod den klinik i Californien, som har ansvaret for hendes ulykke.

Så vi har Peter, og vi har Chloe, men desværre er striben over hele den vestlige verden lang af ulykkelige unge mennesker, som bliver udsat for de her svigt.

Vi kunne nævne den finske pige Sametti. Samme problem før puberteten: utilpashed, forvirring, mistrivsel. Og hvad var statens løsning på Samettis problem? Først at standse hendes pubertet. Dernæst indsprøjtninger med testosteron i maj 2012. Og i december 2012 fik hun bortopereret brysterne.

Sametti har også fortrudt og forsøger nu desperat at finde en vej tilbage som helt almindelig hetero- eller homoseksuel.

Vi kunne også tage et eksempel fra Holland. Patrick blev også – jeg vil tillade mig at sige – "forført". Han blev forført af ideen om, at han var født i en forkert krop og blev lokket af fest og farver i det transseksuelle miljø. Patrick blev kastreret**.** Men erkender nu, at han bare var helt almindelig homoseksuel. Nu er Patrick blevet tilkendt aktiv dødshjælp af den samme stat, som kastrerede ham.

Jeg kunne også nævne lille Stormy fra Storbritannien. Stormy er en pige. Men hendes forældre hævder, at da Stormy var to år – jeg gentager: to år – sagde hun klart og tydeligt, at hun ikke var en pige, men en dreng.

Så Stormys forældre skrev hende op på klinikken for kønsskifte, Tavistock, da hun var fire år gammel. Heldigvis for lille Stormy er kønsskifte-klinikken Tavistock nu lukket – lukket af sagsanlæg og kritik af Tavistocks uhæmmede brug af hormoner.

Beviserne er derude for enhver, der vil se dem. Men desværre også tættere på Danmark.

På sexologisk klinik på Karolinska i Stockholm, der gemte ledelsen systematisk beviser på, at de såkaldte pubertetsblokkere, blot gav barnet en tænkepause.

Børn fik knogler som var de oldinge. De fik depressioner. Men de rapporter blev aldrig lagt foran de børn, som fik pubertetsblokkere. Eller børnenes forældre.

Det er en skadale. Og heldigvis er det blevet afsløret af svensk TV.

Så kan man spørge sig selv; sker den slags også i Danmark?

Har de danske sundhedsmyndigheder en undertrykt viden, som de ikke tør at lægge frem af frygt for at blive lagt for had af forskellige pressionsgrupper?

I 2014 fik sexologisk klinik i København henvendelse fra fire børn og unge med kønsdysfori. Men i 2021 var tallet steget til 298.

222 af dem var piger.

Hvorfor denne voldsomme stigning? Hvorfor især piger? Kunne det tænkes, at vi ser et eksempel på – som også Peter nævner – en form for social smitte?

Hvorfor er modelune blandt unge og ekstreme lobbygrupper ved at brede sig som en epidemi i lukkede fora på internettet og i åbne fora rundt omkring i samfundet?

Vi har aldrig fået en forklaring, men alligevel fortsætter vi i Danmark med at udsætte frustrede unge for risikofyldt kemisk manipulation.

I Sverige, Finland, Storbritannien og Holland og andre lande, som Danmark plejer at sammenligne sig med, har sundhedsmyndighederne foretaget en hård opbremsning og standset anvendelsen af de hormoner, som giver bivirkninger i form af knogleskørhed, depressioner og tab af evnen til at blive gravid.

Det er ikke på nogen måde min hensigt at oppiske en stemning imod det transseksuelle miljø. Men det er vitterligt min hensigt, når jeg ser, hvad der foregår i Storbritannien, i USA, i Holland, i Sverige at beskytte vores børn imod voksne, som lader sig rive med og ikke tør at sige fra.

At beskytte folk som Peter, der helt åbenlyst ikke har fået den hjælp, han havde brug for, i et system, som jo længe før man tyr til hormonbehandling og kirurgiske indgreb skulle have undersøgt, om han som så mange andre af de børn, der bliver diagnosticeret med kønsdysfori, reelt har en psykisk lidelse.

Vi er nødt til at hjælpe. Vi er nødt til at beskytte børnene imod, at en højtråbende minoritet i alliance med en venstrefløj, som ikke respekterer nogen grænser, skal få held til at true og plage psykiatere, psykologer, læger og feje

politikere til at sætte kikkerten for det blinde øje – af frygt for at blive beskyldt for ”trans-fobi”.

For det her det handler ikke om transfobi. Det handler om at lade børn være børn. Altså selvfølgelig kan en pige have en “drengeperiode”. Selvfølgelig kan en dreng have en “pigeperiode”. Det betyder ikke, at de skal i hormonbehandling.

Jeg vil advare de politikere, som bøjer af og både i Danmark, men især i resten af den vestlige verden, som vi kan se, indfører love, som de ikke selv kan overskue rækkevidden af. For hvis de bøjer af, så vil ofrene – som Peter – være et ukendt antal børn og unge, som bliver berøvet muligheden for at blive voksne – hvad end de så ender med at være heteroseksuelle, homoseksuelle eller noget helt andet. Berøve dem muligheden for at leve et almindelig liv i den seksualitet, de nu engang måtte have.

For mig og Dansk Folkeparti handler der her om retten til at udvikle sig selv og ikke bliver pacet ind i en ofte forskruet tanke om, at hvis man bare for det indgreb, så bliver verden meget bedre.

Ethvert barn eller ungt menneske, som bliver udsat for medicinske eksperimenter i et forvrænget frisinds tjeneste, er ét offer for meget.

Derfor vil jeg gerne sige tak til Peter og de andre modige medlemmer af dansk regnbueråd, som har mod til at stå frem imod den bølge, den bevægelse, som er i øjeblikket. Og stå op for de mange børn og unge, som måske kan være usikre på livet – det tror jeg mange oplever i puberteten – men som har krav på at blive hjulpet. Har krav på de voksnes beskyttelse.

Og jeg vil først og fremmest sige tak til jer for at have lyttet på det her budskab, som måske ikke er det gladeste og det mest opmuntrende på en solskinsdag, men som skal siges for at hjælpe de børn som Chloe, som Patrick, som Peter og mange andre, som må leve med en krop, de ikke længere kan genkende, fordi der ikke var voksne, der beskyttede dem. Og nogen, der sagde fra.

Tak fordi I lyttede!

Kilde
Tilsendt af taler

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags
Dansk Folkeparti, Folkemødetale, Politisk tale

Relateret
Alex Vanopslaghs tale på Folkemødet på Bornholm
15. juni 2023

Mette Frederiksens tale på Folkemødet på Bornholm
16. juni 2023

Pia Olsen Dyhrs tale på Folkemødet på Bornholm
16. juni 2023

Troels Lund Poulsens tale på Folkemødet på Bornholm
17. juni 2023

Pernille Vermunds tale på Folkemødet på Bornholm
17. juni 2023

URI
https://www.dansketaler.dk/tale/morten-messerschmidts-folkemodetale